

Perustuslailla valtaa EU:n politbyroolle

EU:n uusi perustuslaki on nyt voimassa.

Se uitettiin "Lissabonin sopimuksen" salanimellä läpi kansanäänestysten ja parlamenttikäsittelyjen.

Perustuslain mukaan EU:lla on nyt "presidentti" ja "ulkoministeri" - ja politbyroo.

Eurooppa-neuvosto

EU:n jäsenmaiden kansalaisilla on kaksoiskansalaisuus. Olemme suomalaisia ja unionikansalaisia.

Perustuslailla lakivaltaa meidän, puolen miljardin eurokansalaisen, elämäämme siirrettiin pienen pienelle 27 henkilön sisäpiirille: valtioiden johtajille (jotka Ranskaa ja vähän Suomea lukuun ottamatta ovat pääministereitä). He muodostavat Eurooppa-neuvoston. Ennen se kokoontui vähintään neljä kertaa vuodessa huippukokouksiin, jotka olivat vain keskustelukerhoja,

mutta nyt siitä tuli virallinen päätöksentekuelin.

Demokratiaan kuuluu avoimuus ja läpinäkyvyys. Siltä osin EU:n demokratia-vaje syvenee, kun Eurooppa-neuvostossa käydyistä keskusteluista eivät pääministerit saa kertoa kenellekään, eivät oman kansansa edustajille parlamenteissa saati kansalaisille. Salailua perustellaan EU:n "toimintakulttuurilla".

Presidentti Kekkonen arvosteltiin aikanaan siitä, että hän kävi keskusteluja kahden kesken Neuvostoliiton johtajien kanssa. Samaa kritiikkiä kuuluu tänään esittää Eurooppa-neuvoston kokouksiin osallistuvan Suomen pääministerin toiminnasta. Hän on paikalla - yhden lautasen kanssa - yksin ja käy keskusteluja, joiden tulokset voivat olla Suomea oikeudellisesti sitovia lakeja. Suomi siis siirtää EU:n perustuslailla lakivaltaa EU:n politbyroolle,

KUVA: TOIVO KOIVISTO

Esko Seppänen teki pitkän työrupeaman EU:n parlamentissa.

jossa kulloisellakin Vanhalla on tosiasiallinen valta päättää Suomen laeista ohi eduskunnan.

Kekkonen aikaan presidentillä ei sentään ollut lakivaltaa hänen edustaessaan Suomea ilman todistajia.

Presidentti ja pääministeri

EU:n presidentiksi valittiin Belgian pääministeri Herman Van Rompuy ja ulkoministeriksi Ison Britannian parlamentin ylähuoneen aatelinen työväen (Labour) piiskuri Catherine Ashton.

Valintoja on kuvattu vitseiksi.

Pienen maan edustaja EU:n presidenttinä vie viran haltijalta uskottavuuden puhua koko EU:n nimissä, eikä ulkoministerilläkään, joka ei koskaan aikaisemmin ole ollut tekemisissä ulkoasioiden kanssa, ole sitä puhelinumeroa, johon USA:n, Kiinan tai Venäjän

johtajat voivat soittaa halutessaan puhua EU:n kanssa.

Toisaalta hyvä näin.

Mitä epäuskottavammat henkilöt hallitsevat unionissa, sitä enemmän valtaa jää jäsenmaille. Jos virkoihin olisi nimetty kunnianhimoiset pyrkyrit, he olisivat pian tehneet virat näköisikseen, eikä EU olisi ollut jäsenmaidensa näköinen.

Presidentin virassa ei ole paljon tosiasiallista valtaa. Jäsenmaiden suhtautuminen kyseiseen toimeen näkyy siinä, miten paljon henkilökuntaa hänelle annetaan käyttöön (arvattavasti vähemmän kuin ne 40 eurokraattia, jotka Euroopan Parlamentti on antanut puhemiehensä byrooseen). Presidentti on symbolinen henkilö samassa sarjassa kuin EU:n lippu tai hymni; osa liittovaltion brändinmuodostusta.

Ulkoministerillä sen sijaan on paljon alaisia, sillä Lissabonin sopimukseen sisältyy unionin ulkoasian-

hallinnon keskittäminen ja jäsenmaiden lähetystöjen korvaaminen monissa kolmansissa maissa unionin diplomaateilla. Se on kova ase unionin käytössä jäsenmaiden täysivaltaisuutta vastaan; ovathan ulkoasiat itsenäisen valtion tunnusmerkistöä.. Se tekee perustelluksi Suomen presidentin osallistumisen huippukokouksiin. EU:n Venäjän politiikka tai osallistuminen EU:n ulkomaisiin soitteihin (esimerkiksi Georgiassa) ovat Suomen ulkoasioita ja Suomen perustuslain mukaan presidentin toimenkuvassa.

Lipponen Harrison Fordina

Jos henkilövalinnat olivat vitse, sitä oli myös suomalaispoliitikkojen ehdokkuus kyseisiin virkoihin. Se otettiin vakavasti vain suomalaisessa mediassa.

Gazpromin agenttina toimivan Paavo Lipposen ehdokkuuden takana oli vain hän itse ja joukko vanhoja elefanteja (nimeltä mainittiin Delors, Schröder ja Prodi), joilla ei ole edustusta EU:n kabineteissa. Martti Ahtisaarenkin nimi mainittiin presidenttipelissä, mutta hän sanoo tienneensä viikkoja etukäteen valittavat henkilöt (Lipponenkin tiesi) eikä ilmoittautunut presidenttikilpaan (jossa hän olisi totuttuun tapaan ollut EU:hun kuulumattoman USA:n ehdokas).

Ahtisaaren nimi mainittiin The Economist-lehden toimittajan kolumnissa monien muiden ehdokkaiden seurassa, ja kyseisestä mitättömästä maininnasta tuli Suomessa suuri uutinen. Se osoittaa suomalaisen median hu-

jatkuu takasivulla

KUVA: TOIVO KOIVISTO

Täältä meitä nyt hallitaan.

EU ja kunnat

Kun Suomi aikanaan liittyi Euroopan unionin jäseneksi oli yhtenä suurimpana jäsenyyttä vastustaneiden perusteena huoli kaikkia kansalaisia koskevien palveluiden tulevaisuudesta. Silloin meille vakuutettiin, että me suomalaiset päättämme itse näistä asioista, eikä EU mitenkään puutu näihin asioihin.

Tilaa markkinavoimille

Kuluneiden vuosien aikana menojen leikkauksille on keksitty jos jonkinlaisia selityksiä kuten lama, julkisten palveluiden tehokkuuden lisääminen, väestön ikääntyminen ja varautuminen kasvaviin menoihin. On kierretty todellista syytä, joka on ollut tietoinen poliittinen ja myös ideologinen valinta. Sen taustalta löytyvät myös selvät uusliberalistiset talousopit.

Näiden oppien mukaan julkisen sektorin suurta osuutta pidetään vääristymänä, joka pitää oikaista

ja tehdä tilaa markkinavoimille ja yksityiselle voitontavoittelulle. Lyhyesti sanottuna kyse on EU:n talouspoliittisen linjan noudattamisesta. Merkittävä hanke oli EU:lle valmisteltu perustuslaki, ns. Lissabonin sopimus. Varmaan ensimmäistä kertaa maailman mittassa perustuslakiin on kirjattu uusliberalistiset talouslinjat. Paljon mainostettu peruspalveluiden pysyminen omissa käsissä on suorastaan valheellinen.

Peruspalvelut pois kansallisesta päätösvallassa?

Onkin pakko kysyä, miksi nykyiseen perustuslakiesitykseen ei haluttu kirjata vanhaa tekstiä jonka mukaan "peruspalvelut ovat jäsenvaltioiden kansallisessa päätösvallassa." Perustuslaki siis sisältää tavoitteen, jonka mukaan unioni kaikissa toimissaan noudattaa vapaan kilpailun ja markkinatalouden oppeja. Se merkitsee kaupallisuuden tunkeutumista sellaisillekin

alueille, joihin me emme ole tottuneet.

Puhutaan vesihuollosta, koulutuksesta, yksityistä sairaanhoito- ja vanhustalousta. Esimerkki Helsingistä on nyt jo surullisen kuuluisa vammaisten ja vanhusten kuljetuspalvelujärjestelmä, jossa monien yksityisyritysten - taksien - tilalle kaupunki on rakentanut käytännössä yhden yhtiön monopolin.

Perustuslaki sisältää maininnat EU:n laajentuneista oikeuksista solmia kansainväliset sopimukset jäsenvaltioiden asemesta ja puolesta. Samalla kun EU:n toimialue laajenee merkittävästi on ainoastaan EU:lla oikeus toimia - eli antaa määräyksiä, lakeja, direktiivejä jne. - kaupan alalla toimialueesta riippumatta.

Talouspolitiikan suunta

Eivätkö siis suomalaiset voi itse valita talouspolitiikkansa suuntaa?. Suomessa on käynnistetty institutionaalisia uudistuksia, jotta julkinen kulutus saataisiin pa-

remmin hallintaan; niistä tärkeimpiä on kuntien valtionosuusjärjestelmän uudistus sekä nykyisen hallituksen talouspoliittinen linja. Uudistukset (?) pakottavat kunnat laajasti verojen korotuksiin tai kansalaisten palveluiden karsimiseen.

Yksi esimerkki suuntautumuksesta palveluiden leikkauksiin on Helsinki. Asian tekee mielenkiintoiseksi se, että viime aikoina on nämä leikkaukset kyseenalaistettu. Helsingissä on viimeisen vuoden aikana joukko aktiivisia kansalaisia ja kansalaisjärjestöjä noussut vastustamaan kaupungin suunnittelemaa rajua leikkaustoimia.

Mitä leikkausten takana

Mitä leikkausten takaa sitten löytyy? Kaupunki on erittäin varakas ja korkeintaan kyseessä on vain täysin tilapäinen tulojen lasku, joka sinänsä ei vaaranna kaupungin tavattoman vahvaa taloudellista asemaa. Kyse on tietoisesta vallinnasta. Kun esimerkiksi

johonkin palveluun ei varata riittävästi varoja, täytetään vaje ostamalla palvelut yksityisiltä. Näin kaupallistetaan palveluita ja luodaan markkinat yksityiselle sektorille.

Virkamiesten rooli on muuttunut. Voisi sanoa, että valtuustossa enemmistönä istuvat poliitikot ovat luovuttaneet vallan virkamiehille. Tyypillinen ja samalla hyvin surullinen esimerkki on kysymys liikelaitosten asemasta kaupungin taloudessa. Kuntalaisten tulisi-kin ryhdistäytyä ja valvoa valtuutettuja, joille ovat äänensä antaneet!

Olli Salin

KUVA: TOIVO KOIVISTO

T A P A H T U M I A

Vaihtoehto EU:lle mukana:

Suomen sosiaalifoorumi 2010 24.-25.4.2010 Helsingin ruotsinkielisellä työväenopistolla Arkiksella (Dagmarinkatu 3, Etu- Töölö). Teemana kuntapalvelut.

Maailman kylässä -festivaali Kaisaniemen puistossa 29.-30.5.2010

Materiaalia

VEU:n toimistolta voi hakea tai tilata lehtiä ja pamfletteja:

- EU:n militarisoinnin päiväkirja
- EU:n perustuslain valmistelun historia
- Näin jatkuu EU:n militarisointi

VEU:n nettisivuilta löytyy myös tulostettavia versioita.

©Elina Haapala

Vaihtoehto EU:lle-lehti

Päätoimittaja: Olli Salin • Julkaisija: Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry - VEU • Postiosoite: Mäkelänkatu 15, 00550 Helsinki • Puhelin: (09) 682 3422 • Sähköposti: veu@co.inet.fi • Pankki: Sampo 800015-926663 • Taitto: Asmo Koste Paino: Satakunnan painotuote

**Vaihtoehto EU:lle
Tiedotuskeskus
kiittää kaikkia
Vaihtoehto-lehden
lukijoita
ja muita ystäviään
vuodesta 2009
sekä toivottaa
toimeliasta vuotta 2010!**

Miksi kaksi lautasta kaihertaa?

Keskustalainen pääministeri uskoi "ylempiään" ja päätti itsensä kanssa, että nyt minä edustan yksin Suomen osavaltiota Brysselissä. Kuitenkaan kansan suoraan tasavallalle valitsema presidentti ei tätä halua hyväksyä. Ristiriita on juridinenkin.

Vaan mistä se pohjimmitaan kiikastaa? Kahdesta asiasta.

Siitä, että kun Suomi ei nyt ainakaan enää 1.12.2009 jälkeen, jolloin EU:n perustuslaki tuli voimaan, ole itsenäinen kansakunta, jolla käytännössä olisi omaa ulkopolitiikkaa, vaikka sitä teoriassa vielä vähän olisi. Siis miksipä sitten välttämättä tarvittaisiinkaan ulkopolitiikan hoitoon erityishenkilöä, presidenttiä? Todellinen valtaa käyttä-

vä presidenttimme on nyt Brysselissä. Ensi töikseen hän esitti salaseura Bilderbergien kokouksessa EU:lle omaa veroa. Ilmeisesti sai siihen luvan.

Toiseksi kiikastaa siitä, että presidentti on suoraan kansan valitsemana riskiteikijä. Ja tämä on se pääsyy.

Kansa saattaa jonain kauniina päivänä herätä huomaamaan, mitä on tapahtunut, ja äänestää presidentiksi henkilön, joka ryhtyy erottamaan maata EU:sta ja eurosta. Paljastaen samalla tehdyt petokset ja lainrikkomukset.

Siis loppujen lopuksi eliitti, joka on luovuttanut maan itsenäisyyden ja kansanvallan laukaustakaan ampumatta, pelkää kansaa. Presidentin valta pitää saada pois, jotta samalla saataisiin pois kansanvallan käytömahdollisuus.

Puolueet eivät ole samanlainen riski, sillä orjakansa äänestää samoja puolueita tekivät nämä mitä tahansa. Lisäksi on sovittu uudesta

vaalilaista, mikä tekee uusien puolueiden nousun entistä vaikeammaksi. Käyttöön otetaan äänikynnys ja vaaliliitot kielletään tykkäänään. Kaikki nykyiset eduskuntapuolueet kannattavat EU-jäsenyyttä.

Eläköön näennäisdemokratia ja itsenäisyyden irvokas juhlinta!

Suosittelen seuraavalla kerralla suruliputusta.

Mauri Nygård
VEU: hallituksen jäsen

Mauri Nygård

Timo Soinin mietteitä EU:n hajoamisesta

Europarlamentaarikko Timo Soini(Ps) sanoi Ilta-Sanomissa 2.1.2010 EU:n hajoamisen olevan ajan kysymys. Hänen juttunsa oli otsikolla "Nyt ravataan kohti loppua". Hän sanoo osuvasi sanoessaan kirveen olevan jo puun juurella. Lisäksi hän sanoo EU:n byrokratian olevan pelättyä pahempaa. Timo kertoo myös, että europarlamentissa on n. 10% sellaisia, jotka eivät pidä EU:sta.

Tottahan se on, että EU:n byrokratia on paisunut valtaviin mittasuhteisiin. Lisäksi se on tullut erittäin kalliiksi meille veronmaksajille. Eipä siis ole mikään ihme, jos kansalaiset eivät enää luota EU:hun. Se on tuhoon tuomittu! Alkavatkohan ihmiset äänestää EU-kriittisiä puolueita ensi vuoden eduskuntavaaleista lähtien entistä enemmän? Se olisi enemmän kuin tarpeen!

Juha Fors
Lahti

EU – demokratian koko kuva

Euroopan hallitusten suhtautuminen Lissabonin sopimuksen hyväksymiseen paljastaa karulla tavalla, miten valtaapitävät todellisuudessa demokratiaan ja kansanvaltaan suhtautuvat. Juhlapuheissa ja muissa lausunnoissa tiedotusvälineille se on kyllä korkeassa kurssissa, mutta kun nuo puheet pitäisi lunastaa, niin osa porukasta pyyhkii demokratiaan kenkäänsä ja osa vetää sen suoraan wc-pöntöstä alas.

Kun vain Irlanti sai asiasta nyt äänestää, se on jo sinänsä suuri häpeä se. Mutta paljon pahempaa oli vielä tulossa. Kun kansa ei yllättäen reilu vuosi sitten Irlannissa sopimusta hyväksyntykään, pistettiin uppiniskainen porukka vuoden aivopesun ja manipuloinnin jälkeen äänestämään käytännössä samasta sopimuksesta uudestaan.

Lähes varmaa on sekin että jos kansa ei olisi sopimusta nytkään hyväksynyt, olisivat "saaneet" äänestää siitä taas ensi vuonna. Mitä tästä olemme sitten oppineet? Ainakin sen että eliitille ei ole tärkeää kansan mielipiteen kuuleminen eikä sen kunnioittaminen, vaan pelkästään sille "oikean" ja "sopivan" lopputuloksen saaminen. Siihen käytetään sitten selvästikin kaikki keinot mitkä on tarpeen "oikean" tuloksen saamiseen.

Kaikki asiaan perusteellisesti perehtyneet kansalaiset tietäkin jo mistä on kysymys. Suuren rahan ja suurteollisuuden etuja näillä toimilla ajetaan. Niitten ahneella kasvun- ja voiton tavoittelulla kun ei ole mitään rajaa, mutta itenäisten kansallisvaltioiden rajat olisi entisellä mallilla hidasteena tuolle ahneudelle. Siksi ne on saatava keinolla millä tahansa poistettua.

Mitä on sitten opittu tästä talouslamasta? Käytännössä ei mitään. Juhlapuheissa ollaan kyllä sääntelyä ja valvontaa lisäämässä, mutta kun selkärankaa ei ole, niin suuren rahan varpaille ei haluta astua. Näin ei mitään korjauksia kuitenkaan tule ja entinen meno jatkuu kohta taas.

Eero Kinare
VEU:n hallituksen varajäsen
Himanka

Eero Kinare

Vaihtoehto EU:lle ry:n hallitus

Puheenjohtaja

Olli Salin, (09) 3104 3816, olli.salin@hel.fi

Varapuheenjohtaja

Thomas Wallgren, puh. k.(09) 241 3236, thomas.wallgren@helsinki.fi

Jäsenet

Magdalena Brunberg, 050 539 5087, magdalena@pp.inet.fi

Päivi Eskola, 040 707 7977, paivie@nic.fi

Antti Holopainen, 0400 417 390, Antti.holopainen@a-klinikka.fi

Stig Lång, 050 410 0139, stigliang84@hotmail.com

Arto Viitaniemi, 041 460 6916, arto.viitaniemi@kolumbus.fi

Jyrki Yrttiaho, 050 553 6349, jyrki.yrttiaho@eduskunta.fi

Mauri Nygård, 0400 540 678, mnyg@pp.kpnet.fi

Varajäsenet

Elina Haapala, 040 700 0715, elina.haapala@pp.inet.fi

Tanja Pelttari, 040 716 1982, tanja.pelttari@suomi24.fi

Pekka Lundgren, 050 531 7763, pekka@lundgren@hotmail.com

Noora Ojala, 045 673 0713, noora.ojala@gmail.com

Eero Kinare, 050 308 1533, eero.kinare@kotinet.com

Pääsihteeri

Jussi Lilja, 0400 722 706, jussi.lilja@iki.fi

Toimisto

(09) 682 3422, veu@co.inet.fi

noa arvostelukykyä. Helsingin Sanomissakin toimittaja Unto Hämäläinen antoi demareiden vedättää itseään kokosivun verran Italian kuninkaallisen sukutaustan perineen Paavo Lipposen muutettua halunsa EU:n presidentin viran sijasta ulkoministeriksi.

Suomessa mainittiin europresidenttiehdokkaana myös Tarja Halonen ilman että kerrottiin, mistä hänen nimensä oli listoille löytynyt. Valintojen jälkeen myös Alexander Stubb antoi ymmärtää, ettei hän olisi alkanut EU:n presidentiksi, vaikka olisi pyydetty. Ei pyydetty, joten Stubbin ei tarvinnut olla alkamatta.

Taloussuunnitelma Olli Rehn

EU:n uutena raha- ja taloussuunnitelman Olli Rehnin tehtäviin kuuluu panna markkinat kuriin läpikotaisin finanssioidussa (financialization) uudessa eurooppalaisessa KAPITALISMISsa, johon on tartutettu amerikantauti. Sen oireita ovat ahneus, keinottelu, lama ja työttömyys.

Homma hoituu, jos Rehn on yhtä jämerä komissaari kuin on istuvan komission kilpailukomissaari Neele Kroes (tuleva tietoyh-

teiskuntakomissaari). Hän uskalsi EU:n nimissä sakottaa valtioiden pääomittamia konkurssipankkeja ylisuurista valtionavuiista. Niistä nimittäin syntyi moraalivaaje (moral hazard) suurten pankkien saadessa valtion tuet ja takuut pienten jäädessä paitsi ja joutuessa tulemaan omillaan.

Nykyinen sisämarkkina-komissaari Charlie McCreevy, irlantilaisen telaketjuka-pitalismin asiamies EU:ssa, veti maansa pankkikriisin seurauksena - Irlannin joutuessa kansallistamaan kolme suurpankkia - länget kaulaansa ja ehdotti niitä vedettäväksi myös eurooppalaisten pankkien kaulaan. Hän on komission nimissä laatinut monia direktiiviesityksiä sääntelyn lisäämiseksi ja seuraavan laman torjunnan aloittamiseksi. Niiden perusteeksi käy talousnobelisti Paul Krugmanin mielipide: "Kaikkia sellaisia toimintoja, jotka joudutaan rahoitusmarkkinoiden kriisitilanteessa pelastamaan niiden elintärkeän roolin vuoksi, pitää voida valvoa myös silloin kun mitään kriisiä ei olekaan."

Yhteisen rahan asioissa Euroopan Keskuspankki (EKP) on itsenäinen ja riippumaton EU:sta ja komissaareista. EU:n nimityspa-

kettiin kuuluneen toistaiseksi julkituomaton uuden pääjohtajan valinta, jossa ranskalainen vaihtunee saksalaiseksi. Kun Saksa saa komissioon energiakomissaarin ja Ranska sisämarkkina-

komissaarin, näiden suurten maiden edustajat ovat pitäneet huolen maidensa eduista. Tarvittaessa suuret maat kävelevät Olli Rehnin ja muiden pienten maiden

edustajien ohitse, sivuitse ja ylitse.

Suurten jäsenmaiden talous on niille liian tärkeä asia jätettäväksi EU:n ja jonkun ollirehnin hoitoon.

Esko Seppänen

KUVA: TOIVO KOIVISTO

Miksi kannattaa olla VEU:n jäsen?

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry välittää kriittistä tietoa EU-politiikan vaikutuksista ja tarjoaa kansalaisille hyvän toimintafoorumin.

Koska EU-ratkaisut ovat puhtaasti poliittisia, viimei-

nen sana on oltava meillä itsellämme.

Haluamme päätösvallan säilyvän kansalaisilla. Taavoittemme on liittovaltiokehityksen pysäyttäminen - ja Suomi irti EU:sta!

Jos et ole jäsen, liity nyt!

Ilmoita maksaessasi riittävät yhteystietosi, jotta posti tulee varmasti perille.

Jäsenmaksuun kuuluu VAIHTOEHTO-lehden vuosikerta!

Ilmoita nimesi osoitteesi ja mahdolliset muut yhte-

ystietosi e-maililla oheisen linkin kautta:

veu@co.inet.fi

Haluatko mukaan aktiiviseen toimintaan?

VEU on mukana mm. Sosiaalifoorumissa, Maailma

Kylässä-festivaaleilla ja lisäksi VEU järjestää omia tapahtumia. Näihin kaikkiin tarvitaan käytännön tekijöitä. Ilmoittaudu toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai kirjeitse niin saat tietoa seuraavista tapahtumista joissa voit olla mukana.

Jäsenmaksut:

Henkilöjäsen 17 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Työtön/opiskelija 8,50 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Perhejäsenmaksu 34 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Jäsenmaksutilimme: Sampo 800015-926663

Ilmoita osoitetietosi mielellään erikseen kirjeellä, e-maililla tai puhelimitse.

Saajan tilinumero, saaja Mottagarens kontonummer, mottagare		TILISIIRTO GIRERING		KUITTI KVITTO	
Sampo 800015-926663		Jäsenmaksu, sis.lehden 17 €		Saaja ja maksaja Mottagare och betalare	
Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry		Opiskelijat, työttömät 8,50 €			
Mäkelänkatu 15		Perhejäsenmaksu 34 €			
00550 Helsinki		Kannatusmaksu			
Maksaja Betalare		Huom! Kirjoita selvästi nimi, osoite, maksulaji, summa sekä vuosi			
Allekirjoitus Underskrift		Viesti Meddelande			
Tilitä n:o Från konto nr		Vilenumero referensnummer		Vilenumero Referensnummer	
		Eräpäivä Förfalldag €		€	
				Tilille n:o Till konto nr	
				Tilitä n:o Från konto nr	